

РЕШЕНИЕ

№ 28387

гр. София, 30.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3949** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.405а от Кодекса на труда (КТ).

Образувано е по жалба от „ НАДЕЖДА ВИ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. В. Й. против Предписание по чл.405а, ал.4 КТ, изх.№23020415/29.03.2023 година, дадено от главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“-Л..

Наведените и аргументирани в жалбата основания за оспорване са за допуснати съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в неустановяването на релевантните по случая факти, довело до противоречие с материалноправните норми.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Позовава се на издадено на 31.05.2024 г. разрешение за ползване на строителния обект-

„Преустройство и цялостна реконструкция на Младежки дом“, намиращ се на адрес: [населено място], пл.“Т. „К.“ и твърди, че оспорената по делото ПАМ следва да бъде отменена, тъй като необходимостта от налагането ѝ вече е отпаднала. Заявява искане за присъждане на разноските по делото, за които прилага списък по чл.80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Процесуалният представител на ответника дирекция „Инспекция по труда“- Л. (чл. 399, ал. 1 от Кодекса на труда)- юрк. Д. не се явява в съдебно заседание на 09.12.24 г., но изпраща писмени бележки, постъпили по делото на 26.11.2024 година, в които излага съображения за неоснователност на жалбата и заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна (ЗС) Ю. М. Ш. не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени доказателствата по преписката и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

При извършена на 06.03.24 година проверка от длъжностни лица на ДИТ-Л. на строителен обект „Преустройство и цялостна реконструкция на Младежки дом“, намиращ се на адрес: [населено място], пл.“Т. „К.“, експлоатиран от „НАДЕЖДА ВИ СТРОЙ“ ЕООД, на място е заварена ЗС съдебното производство Ю. Ш. да извършва шпакловка на тавани. Същият е попълнил декларация, че е започнал работа в деня на проверката от 08.00 часа, има уговорена продължителност на работния ден-8 часа, средствата, с които работи са предоставени от фирмата, служител на дружеството следи и контролира процеса му на работа и има уговорено възнаграждение в размер на 780 лева.

Въз основа на направените при проверката констатации е обусловен извод, че са налице условията за съществуване на трудово правоотношение и е издадено Постановление изх. №ИЗХ23020411/29.03.2023 г., с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между дружеството и ЗС Ш., считано от 06.03.2024 г.

С Предписание по чл.405, ал.4 , изх.№23020415/29.03.2023 година на главен

инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“-Л. е наредено на дружеството-жалбоподател, в качеството му на работодател да предложи сключване на трудов договор на Ю. М. Ш. с ЕГН [ЕГН], считано от 06.03.2023 година-датата на възникване на трудовото правоотношение съгл. Постановление изх.№ИЗХ23020411/29.03 23 г., в изпълнявания от същото дружество строителен обект „Преустройство и цялостна реконструкция на Младежки дом“, намиращ се на адрес: [населено място], пл.“Т. „К.“. Определен е и срок за изпълнение на ПАМ-десет дневен от получаване на предписанието.

Постановлението е било предмет на оспорване по адм. дело №9054/2023 г. по описа на АССГ. Поради това и на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, вр. чл.144 от АПК производството по настоящото дело беше спряно с влязло в сила на 04.10.24 г. протоколно определение от 16.10. 23 г. до приключването на адм. дело №9054/2023 г. на АССГ. Същото е приключило с влязло в сила на 20.01.24 година прекратително определение, поради просрочие на жалбата на дружеството против постановлението за обявяване съществуването на трудово правоотношение.

След възобновяване на производството по настоящото дело в о.с.з. на 15.03.24 г., процесуалният представител представи доказателства, че след влизане на сила на прекратителното определение по адм. дело №9054/2023 г. на АССГ е оспорил постановлението за обявяване съществуването на трудово правоотношение, с искане за обявяване на нищожността му, което не е ограничено със срок, и поиска настоящото дело да бъде спряно за втори път. По жалбата с искане за обявяване на нищожност постановлението за обявяване съществуването на трудово правоотношение е образувано адм. дело №2805/24 година на АССГ, приключило с влязло в сила на 23.10.24 година решение за отхвърлянето й.

И прекратителното определение по адм. дело №9054/2023 г. на АССГ и решението по адм. дело №2805/24 година на АССГ са били потвърдени от ВАС (Определение №1983/20.02.24 г. по адм. дело №1443/24 г. на ВАС, Решение №11374/23.10.24 г. по адм. дело №8090/24 г.).

Следователно налице е валидно и влязло в сила постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение между дружеството и ЗС Ш., считано от 06.03.2024 г.

От представеното от жалбоподателя в с.з. на 09.12.24 година Разрешение за ползване №СТ-05-226/31.05.2024 г., изд. от началника на ДНСК се установява, че строеж „Преустройство и цялостна реконструкция на Младежки дом“, намиращ се на адрес: [населено място]. е въведен в експлоатация.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи по съществуващото на спора.

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определение от з.з. на 22.06.23 г., допълнена с определението за насрочване на делото от з.з. на 04.07.23 г. (след постъпването на изисканите от ответника доказателства във вр. със съобщаването на оспорения акт), и не е налице изменение на обстоятелствата, налагащо повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган-инспектор в ДИТ-Л., контролен орган по смисъла на чл.21, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (приет с ПМС № 313 от 5.10.2022 г., обн., ДВ, бр. 81 от 11.10.2022 г., изм. и доп., бр. 45 от 28.05.2024 г., в сила от 28.05.2024 г.).

Компетентността на органа произтича от чл.404, ал.1, т.1 от КТ, съгласно който за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да приложат принудителна административна мярка (ПАМ): задължително предписание на работодател за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство.

Спазено е изискването за форма, съгл. чл.59, ал.2, вр. ал.1 от АПК-ПАМ е в писмена форма и съдържа изискуемите съществени реквизити, вкл. фактическо и правно основание-за прилагането ѝ. Като фактическо основание е посочено Постановление изх. №ИЗХ23020411/29.03.2023 г., с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между дружеството и ЗС Ш., а като правно-разпоредбата на чл.405, ал.4 от КТ.

Оспореното предписание е издадено без допуснати съществени нарушения на административнопоризводствените правила, при правилно приложение на относимите

материалноправни норми и в съответствие с целта на закона.

Относимите по случая факти са били правилно изяснени, като е установено, че работна сила се предоставя на дружеството като работодател в нарушение на чл.1, ал.2 от КТ, за което е било издадено постановление по чл.405, ал.1 от КТ за обявяване съществуването на трудово правоотношение. Същото е влязло в сила след съдебното му оспорване. Разрешаването на процесния строеж за ползване на 31.05.25 г. нито е факт с обратен ефект по см. на чл.142, ал.2 от АПК, нито е относим към спора. По отношение на постановлението по чл.405, ал.1 от КТ обаче е обратното-съдебната му отмяна или обявена нищожна би бил факт с обратен ефект по смисъла на чл.142, ал.2 от АПК и би довел до отпадане на фактическото основание на процесната ПАМ. Случаят не е такъв. Точно обратното е-постановлението е влязло в сила, след неуспешно проведено от дружеството съдебно оспорване.

Установените по делото факти осъществяват хипотезата на чл.405, ал.4 от КТ, приложима за упражненото от контролния орган правомощие. Съгласно същия, въз основа на постановлението по ал. 1 контролните органи на инспекцията по труда дават предписание на работодателя да предложи на работника или служителя сключване на трудов договор. В случаите по ал. 1, изречение трето, както е в случая, трудовият договор се сключва от датата на възникването на трудовото правоотношение, определена в постановлението. Датата определена в постановлението е 06.0323 т. и тази дата е определена в процесната ПАМ за сключване на трудовия договор.

Приложената ПАМ е насочена към удовлетворяване на законовата цел-преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство и отстраняване на вредните последици от тях.

Най-сетне съдът сочи, че съгласно фикцията установена в чл.405, ал.6 от КТ, в случай като процесния, когато между страните не се сключи трудов договор, постановлението по ал. 1 замества трудовия договор и той се смята за сключен за неопределено време при 5-дневна работна седмица и 8-часов работен ден.

Като не констатира осъществено основание по чл.146, т.1-т.5 от АПК за незаконосъобразност на оспореното предписание, съдът отхвърля неоснователното оспорване.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, правото на разноси е възникнало за ответника.То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При съобразяване с обема и качеството на осъществената защита, проведените заседания и усложнения, свързани със спирането на производството по делото на два пъти, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл. 5-то от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „НАДЕЖДА ВИ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. В. Й. против Предписание по чл.405а, ал.4 КТ, изх.№23020415/29.03.2023 година на главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“-Л.

ОСЪЖДА „НАДЕЖДА ВИ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-Л. сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14–дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: